

2. Det andet anbringende er opdelt i to led. I første led har Kommissionen gjort gældende, at der er begået en retlig fejl ved fortolkningen af vedtægtens artikel 1d, hvoraf fremgår, at en begrænsning af valget af det andet sprog ikke nødvendigvis udgør forskelsbehandling, men kan være berettiget i lyset af et generelt formål, som f.eks. tjenestens interesse inden for personalepolitikken. I dette anbringendes andet led har Kommissionen gjort gældende, at Retten tilsidesatte begrundelsespligten, idet den i søgningen efter en begrundelse for begrænsningen af valget af det andet sprog i den appellerede dom indskrænkede sig til at undersøge de anfægtede meddelelser om udvælgelsesprøver, mens den også burde have taget hensyn til bestemmelserne i de generelle regler.
3. Det tredje anbringende er opdelt i tre led. I det første led har Kommissionen gjort gældende, at Retten ikke uden at begå en fejl i fortolkningen af vedtægtens artikel 28, litra f), kan konkludere, at kravene til sprogkunderskaber ikke udgør en del af ansøgernes kompetencer som omhandlet i vedtægtens artikel 27. I dette anbringendes andet led har Kommissionen gjort gældende, at Retten fastlagde rækkevidden af sin egen prøvelseskompetence fejlagtigt, idet denne burde have begrænset sig til en undersøgelse af, om der var anlagt et åbenbart urigtigt skøn eller forelå en vilkårlige behandling. I dette anbringendes tredje led har Kommissionen gjort gældende, at Retten overskred grænserne for sin kontrol, idet den foretog en indholdsmæssig undersøgelse af valget af ikke, ud over de tre sprog, der var anført i meddelelserne om udvælgelsesprøver (engelsk, fransk og tysk), ligeledes at fastsætte andre sprog og idet den dermed satte sig selv i stedet for administrationen.
4. Med det fjerde appelanbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 2 i forordning nr. 1/58, for så vidt som den fandt, at skrivelserne mellem EPSO og ansøgerne er omfattet af den nævnte bestemmelses anvendelsesområde, som udelukker enhver mulighed for at begrænse valget af det andet sprog. Muligheden for at indføre en sådan begrænsning følger derimod efter Kommissionens opfattelse af vedtægtens artikel 1d, stk. 5 og 6, der ligeledes finder anvendelse i forhold til ansøgere i en udvælgelsesprocedure.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sø- og Handelsretten (Danmark) den 7. december 2016, Ernst & Young P/S mod Konkurrencerådet

(Sag C-633/16)

(2017/C 046/19)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Sø- og Handelsretten

Parter

Sagsøger: Ernst & Young P/S

Sagsøgte: Konkurrencerådet

Præjudicielle spørgsmål

1. Efter hvilke kriterier skal det vurderes, om en virksomheds adfærd/dispositioner er omfattet af forbuddet i artikel 7(1) i Rådets forordning nr. 139/2004⁽¹⁾ om kontrol med fusioner og virksomhedsoverdragelser (forbuddet mod præimplementering), og forudsætter en gennemførelseshandling i artikel 7(1)'s forstand, at handlingen, helt eller delvist, faktisk eller juridisk, udgør en del af selve det kontrolskifte eller den sammenblanding af de deltagende virksomheders fortsættende aktiviteter, som — forudsat at tærskelværdierne er opfyldt — udløser pligten til anmeldelse?
2. Kan en opsigelse af en samarbejdsaftale som den i sagen foreliggende, som er afgivet under omstændigheder svarende til dem, der er beskrevet i forelæggelseskendelsens pkt. 1-20, udgøre en gennemførelseshandling omfattet af forbuddet i Rådets forordning nr. 139/2004, artikel 7(1), og efter hvilke kriterier skal det i så fald afgøres?
3. Gør det ved besvarelsen af spørgsmål 2 nogen forskel, om opsigelsen faktisk har medført konkurrenceretligt relevante markedsmæssige virkninger?

4. Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, bedes det oplyst, efter hvilke kriterier og med hvilken grad af sandsynlighed det i givet fald skal afgøres, om opsigelsen har medført sådanne markedsmæssige virkninger, herunder betydningen af at sådanne virkninger om muligt kunne henføres til andre årsager?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser EUT L 24, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spanien) den 9. december 2016 — Wilber López Pastuzano mod Delegación del Gobierno Central de Navarra

(Sag C-636/16)

(2017/C 046/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wilber López Pastuzano

Sagsøgt: Delegación del Gobierno Central de Navarra

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF (¹) af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede og for en retspraksis til fortolkning heraf, der ikke fastsætter, at kravene til beskyttelse mod udvisning af en fastboende udenlandsk statsborger skal anvendes med hensyn til enhver administrativ afgørelse om udvisning uanset afgørelsens karakter eller retlige form, men begrænser disse kravs anvendelsesområde til en bestemt form for udvisning?

(¹) EUT L 16, s. 44